

Vlaams
Parlement

ingediend op **424** (2019-2020) – Nr. 1
14 juli 2020 (2019-2020)

Voorstel van decreet

van Willem-Frederik Schiltz, Wilfried Vandaele en Peter Van Rompuy

over tijdelijke noodmaatregelen
voor het individueel bezoldigd personenvervoer
naar aanleiding van de coronacrisis

TOELICHTING

A. Situering

Dit voorstel van decreet staat afwijkingen toe op de gemeentelijke verplichting, vermeld in het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individueel bezoldigd personenvervoer, om een jaarlijkse retributie of belasting aan de taxisector op te leggen. Tijdens de periode van de noodmaatregelen voor de bestrijding van COVID-19 was die sector immers grotendeels inactief en heeft die daardoor maar beperkte inkomsten kunnen verwerven. Daarom wordt aan de steden en gemeenten een volledige of gedeeltelijk kwijtschelding of teruggave van die retributie of belasting toegestaan.

B. Inhoud

De bewegingsruimte die de gemeenten hebben om zelf aan de taxisector tegemoet te komen tijdens de periode van de noodmaatregelen voor de bestrijding van COVID-19, is in de huidige regelgeving veeleer beperkt.

Met dit voorstel van decreet willen de indieners de steden en gemeenten de mogelijkheid geven om de retributies voor taxidiensten en voor de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder niet te innen of maar gedeeltelijk te innen.

De situatie is complex doordat er momenteel een overgangssituatie is tussen de oude reglementering over individueel bezoldigd personenvervoer en de nieuwe reglementering, die vanaf 1 januari 2020 van toepassing is op elke nieuwe vergunning. Daardoor is een deel van de sector nog actief onder het vorige regime, meer bepaald het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg, en is op een deel van de sector de nieuwe reglementering al van toepassing.

Volgens de nieuwe reglementering moeten de exploitanten die vergund zijn om een dienst voor het individueel bezoldigd personenvervoer uit te voeren, krachtens het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individueel bezoldigd personenvervoer, jaarlijks een retributie betalen aan de gemeente waarin hun exploitatiezetel gevestigd is. De gemeenten zijn verplicht om die retributie te innen en hebben dus niet de vrijheid om een financiële tegemoetkoming te geven aan de taxibedrijven die ten gevolge van COVID-19 een verminderde activiteit hebben. Om toch met die mogelijkheid rekening te kunnen houden wordt het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individueel bezoldigd personenvervoer aangepast.

Op exploitaties die onder de oude reglementering vallen, is het decreet van 20 april 2001 van toepassing. In dat decreet wordt een onderscheid tussen twee categorieën gemaakt: de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder. Voor beide categorieën gelden aparte voorwaarden voor de betaling van de jaarlijkse belasting voor de verkregen vergunning. Op basis van het decreet van 20 april 2001 kunnen de gemeenten wel een tegemoetkoming geven aan de taxidiensten, maar kunnen ze geen vergoeding geven aan de exploitanten van de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder of aan de exploitanten van diensten voor het individueel bezoldigd personenvervoer.

Met dit voorstel van decreet wordt aan de steden en gemeenten de mogelijkheid gegeven om ook aan exploitanten van diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder en exploitanten van een dienst voor het individueel bezoldigd personenvervoer een volledige tegemoetkoming toe te kennen.

Aan de belastingtarieven die de individuele gemeenten heffen in overeenstemming met artikel 36 van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg, wordt niet geraakt. De aanpassing van die tarieven blijft een kwestie van de gemeentelijke autonomie. Hetzelfde geldt voor de vergoeding voor de machtigingen die de gemeente kan vragen overeenkomstig artikel 12, §2, van het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individueel personenvervoer.

Zowel met het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg als met het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individueel bezoldigd personenvervoer werd de fiscale autonomie van de gemeenten beperkt. Het doel van die beperking was om forumshopping tegen te gaan als gemeenten verschillende tarieven zouden hanteren voor een vergunning die op Vlaams niveau werd opgelegd voor het volledige Vlaamse grondgebied. De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft die beperking bij beide regelingen aanvaard en heeft ook aanvaard dat voor de inperking van de lokale belastingbevoegdheid een beroep gedaan werd op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

In de huidige crisisperiode is de noodzaak van een gelijk tarief echter niet meer hoognodig:

- er zullen in de huidige crisisperiode wellicht geen nieuwe taxiondernemingen opgericht worden;
- bestaande exploitanten zullen voor een beperkte periode en zeker in crisistijd hun exploitatiezetel wellicht niet verplaatsen, gelet op de bijbehorende administratieve lasten en kosten, zoals de eventuele statuutswijziging met publicatie in het Belgisch Staatsblad die 166,98 euro kost, de eventuele wijziging van het adres van de onderneming in de Kruispuntbank van Ondernemingen die 88,50 euro kost of de kennisgeving aan de btw-administratie.

Ondertussen kan worden vastgesteld dat de taxisector financieel hard te lijden heeft onder de crisis. Door het voorliggende voorstel van decreet wordt aan de gemeenten de eenmalige mogelijkheid gegeven om, als ruggensteun in de COVID-19-periode, de vergunde exploitanten financieel tegemoet te komen met een volledige of gedeeltelijke vrijstelling of teruggave van de belasting of retributie die ze op basis van het decreet van 29 maart 2019 moeten vragen.

De gemeenten zijn enerzijds het best geplaatst om in te schatten in welke mate hun exploitanten door de coronacrisis financiële verliezen hebben geleden. Anderzijds biedt het voorstel de vrijheid aan de gemeenten om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om vrijstelling of teruggave toe te kennen, afhankelijk van hun eigen budgettaire ruimte.

Op basis van artikel 6, §1, VIII, van de BWHI bepaalt Vlaanderen zelf de procedure voor de vestiging, invordering en inning van de belastingen. In afwijking van artikel 418 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, zoals dat van toepassing is bij verwijzing in artikel 11 van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, is geen interest verschuldigd op de belastingen die met toepassing van dit decreet worden terugbetaald.

Willem-Frederik SCHILTZ
Wilfried VANDAELE
Peter VAN ROMPUY

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De gemeenten kunnen in het kader van de maatregelen die ze uitwerken om de impact van COVID-19 op de sector van het individueel bezoldigd personenvervoer te beperken en rekening houdend met de tijdelijke inactiviteit of de verminderde activiteit van de onderneming, beslissen om:

- 1° in afwijking van artikel 8, §3, van het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individueel bezoldigd personenvervoer, een volledige of gedeeltelijke vrijstelling of teruggave toe te staan van de retributie die de vergunninghouder moet betalen voor het werkjaar waarin de civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid is uitgeroepen;
- 2° in afwijking van artikel 49, §4, van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg, zoals dat van kracht was tot 1 januari 2020, een volledige of gedeeltelijke vrijstelling of teruggave toe te staan van de belasting die de vergunninghouder moet betalen met toepassing van artikel 43 van het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individueel bezoldigd personenvervoer, voor het aanslagjaar waarin de civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid is uitgeroepen.

De gemeente bepaalt op welke manier de vergunninghouder het recht op een vrijstelling of teruggave van de retributie of belasting kan doen gelden.

Art. 3. Er is geen interest verschuldigd op de belastingen die met toepassing van dit decreet worden terugbetaald.

Willem-Frederik SCHILTZ
Wilfried VANDAELE
Peter VAN ROMPUY